

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2811/2019
24.10.2019. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Драган Тодоровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Велимир Липован, адвокат из ..., ради вршења родитељског права и противтужби ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 243/19 од 24.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2019. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 243/19 од 24.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 229/18 од 04.03.2019. године самостално вршење родитељског права над малолетним ВВ поверено је тужиоцу-противтуженом а туженој-противтужили наређено да по пријему пресуде без одлагања преда малолетно дете родитељу коме је поверено самостално вршење родитељског права. Тужена је обавезана да на име доприноса законском издржавању мал. ВВ плаћа месечно износ од 8.000,00 динара почев од предаје детета оцу па убудуће, док законски разлози за то постоје. Начин одржавања личних односа детета са туженом је одређен у контролисаним условима у просторијама Центра за социјални рад Кикинда и то под надзором и у присуству стручног лица Центра за социјални рад Кикинда по динамици која буде установљена од стране стручног тима центра. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 359.766,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је противтужбени захтев да се самостално вршење родитељског права повери туженој а тужилац обавезе да доприноси законском издржавању детета са 30% нето пензије почев од 22.11.2016. године па убудуће.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 243/19 од 24.04.2019. године потврђена је наведена пресуда уз преиначење одлуке о трошковима спора снижавањем обавезе тужене на износ од 106.946,00 динара са каматом од извршности одлуке до исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавила ревизију тужена из свих законских разлога.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредби члана 408. Закона о парничном поступку и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју суд по ревизији пази по службеној дужности. Ревизијом се не указује конкретно на друге повреде поступка.

Према утврђеном чињеничном стању странке су бивши супружници чији брак је правноснажно разведен ...2018. године. У браку странака рођено је троје деце: ћерка ГГ 1996. године, син ДД 1997. године и малолетни ВВ дана ...2007. године. Заједница живота странака је прекинута ...2016. године одласком тужене, при чему су деца остала код тужиоца. Правноснажном пресудом П2 536/16 од 17.03.2017. године против тужиоца су одређене мере заштите од насиља у породици, налагањем исељења из заједничке куће, забраном приближавања туженој на удаљености мањој од 50 метара и уздржавањем од сваког злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожавања њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство. По пријему наведене одлуке тужена је секиром излупала улазна врата породичне куће и кроз начињен отвор ушла у унутрашњост објекта. Странке немају обележја психопатолошких поремећаја личности, нити душевних оболења, дисоцијалног поремећаја личности, акутних или хроничних душевних поремећаја. Тужилац је рођен 1961. године, магистар је економских наука, од октобра 2015. године у пензији, са пензијом од 56.000,00 до 57.000,00 динара. Радио је као официр у ... полицији и има четворо деце из два брака. Тужена је рођена 1967. године, наставник је српског језика, није у радном односу а има дијагностикован дијабетис другог типа. Тужена испољава значајан недостатак свести на околност да су деци неопходни добри односи оба родитеља и не показује спремност да на адекватан начин сарађује са органом старатељства. Малолетни ВВ има близак однос са мајком а постао је оруђе њеном сукобу са тужиоцем. Детету је уз мајку ускраћено да развија индивидуалност, развија се претежно под утицајем мајке, која у значајној мери доприноси резервисаном ставу које дете испољава према оцу. Жеља малолетног ВВ је да настави заједнички живот са мајком. Према ставу судских вештака и органа старатељства за правилан психофизички развој малолетног ВВ неопходно је континуирано и интензивно присуство оца. Тужена није спремна да сарађује са тужиоцем и да унапређује њихове односе по питању родитељске улоге и није спремна да испуни своје родитељске обавезе, јер занемарује основне потребе детета, а то је присуство другог родитеља у дететовом животу. Током поступка тужена није показала капацитете за вршење самосталног родитељског права над малолетним ВВ.

На утврђено чињенично стање правилно је нижестепеним одлукама примењено материјално право и то одредбе члана 65, 68, 77 и 78. став 3. Породичног закона поверавањем самосталног вршења родитељског права оцу и налагањем мајци да преда малолетно дете. Наведеним се, према свим релевантним околностима конкретног случаја остварује најбољи интерес детета прописан изричито одредбом члана 6. став 1. и 266. став 1. Породичног закона.

Неосновано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права истицањем непоштовања мишљења детета и указивањем на извршено насиље у

породици због чега је тужилац осуђен у кривичном поступку. Према члану 65. став 3. Породичног закона мишљењу детета се мора посветити дужна пажња у свим питањима која га се тичу и у свим поступцима у којима се одлучује о његовим правима, а у складу са годинама и зрелошћу детета. У овом случају посвећена је адекватна и довољна пажња мишљењу малолетног ВВ и образложени разлози за другачије одлучивање. Супротно наводима ревизије нижестепеним одлукама су изнети респектабилни разлози за неприхватање мишљења детета, које прихвата и овај суд. При том судови нису занемарили већ се имало у виду и претходно противправно понашање тужиоца и његову осуду на затворску казну због извршеног насиља према туженој, али су при томе правилно ценили и околност да малолетно дете није било угрожено, нити је према њему испољено насиље. Не умањујући високи степен негативног понашања оца и правни значај ове околности код оцене капацитета за вршења родитељског права, одлуком о вршењу родитељског права правилно су сагледане све релевантне околности конкретног случаја а посебно да се малолетно дете налази у осетљивом добу са важном улогом оца при одрастању, да је мајка непоштовањем привремене мере, препорука и захтева органа старатељства, одвојила малолетног ВВ од оца и брата и да је измештањем у нову средину у ..., вишемесечним прекидом школовања малолетног детета осујетила вршење основних права малолетног ВВ. Стога је правилном оценом најбољег интереса малолетног детета правилно одлучено поверавањем самосталног вршења родитељског права оцу.

Одлука о одређивању и висини доприноса за издржавање донета је правилном применом члана 160, 161. и 162. Породичног закона. Такође правилно су примењене одредбе члана 61. истог закона уређењем личних односа мајке са малолетним дететом, а наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић